Civillieta Nr. C 26217716

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2017.gada 6.jūnijā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Jonikāns,
ar sekretāri I.Stepuli,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, kuras vārdā uz pilnvaras pamata rīkojas /pers. C/, personas kods /personas kods/, prasībā pret Ludzas novada pašvaldību, reģistrācijas Nr.90000017453, par dzīvojamās telpas īres attiecību atzīšanu un dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu, ar trešo personu – sabiedrību ar ierobežotu atbildību „LUDZAS APSAIMNIEKOTĀJS", reģistrācijas Nr.42403015020.

Aprakstošā daļa

Rēzeknes tiesā prasības pieteikumu pret Ludzas novada pašvaldību (turpmāk arī – atbildētājs) par dzīvojamās telpas īres attiecību atzīšanu un dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu iesniegusi /pers. B/ (turpmāk arī – prasītāja), kuras vārdā uz pilnvaras pamata rīkojas /pers. C/ (turpmāk arī – prasītājas pārstāve). Prasītājas pārstāve norāda, ka ar Ludzas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisijas 2014.gada 12.septembra lēmumu Nr.2 atstāts spēkā Ludzas novada Dzīvokļu komisijas 2014.gada 18.jūnija lēmums, ar kuru atbildētājs noraidīja prasītājas lūgumu par īres līguma noslēgšanu, kā ar mirušās īrnieces ģimenes locekli. Atbildētāja lēmumu prasītāja pārstāve uzskata par nepamatotu, arī tā pārsūdzēšanas kārtība administratīvā procesa ietvaros nav pareiza, jo īres attiecības ir civiltiesību priekšmets. Prasītājas pārstāve norāda, ka 1992.gada 19.novembrī prasītājas vecmammai /pers. D/, izsniedzot orderi dzīvojamās telpas ieņemšanai, atbildētājs piešķīris īres tiesības uz dzīvokli Nr./adrese/. Viena mēneša laikā pēc ordera saņemšanas /pers. D/ un prasītāja uzsāka dzīvot izīrētajā dzīvoklī. Kaut arī prasītāja bija pierakstīta viņas mātei /pers. E/ izīrētajā /adrese/, Ludzā, kopā ar māti prasītāja nedzīvoja, bet visu laiku kopš 1992.gada novembra dzīvoja kopā ar vecmāti /pers. D/ dzīvoklī Nr./adrese/. Prasītājas māte 1993.gada sākumā aizbrauca uz Rīgu un Ludzā uz pastāvīgu dzīvi vairs neatgriezās. 2006.gada 19.jūnijā prasītājas māte nomira. Prasītājas pierakstam mātes dzīvoklī bija tikai formāls raksturs, jo prasītāja pati savas nepilngadības dēļ tur, kur faktiski dzīvoja, pierakstīties nevarēja. Prasītāju audzināja un apgādāja vecmamma /pers. D/, bija viņai mātes vietā līdz pat savai nāvei 2014.gada 20.martā. Pēc vecmammas nāves prasītāja turpina dzīvot īrētajā dzīvoklī, maksā par īri un komunālajiem pakalpojumiem. Faktu, ka īrētajā dzīvoklī prasītāja kopā ar vecmammu dzīvo kopš 1992.gada novembra var apliecināt liecinieki – kaimiņi, kas dzīvo šinī pašā daudzdzīvokļu dzīvojamajā mājā. Prasītāja pārstāve norāda, ka ordera izsniegšanas un īres attiecību nodibināšanas brīdī – 1992.gada novembrī, spēkā bija Latvijas civilkodekss, kas paredzēja citādu kārtību īrnieka ģimenes locekļa statusa noteikšanai, kas atšķiras no likumā „Par dzīvojamo telpu īri" noteiktās. Arī Latvijas dzīvokļu kodeksa 63.pantā bija noteikts, ka citus radiniekus par īrnieka ģimenes locekļiem var atzīt, ja viņi pastāvīgi dzīvo kopā ar īrnieku un viņiem ir kopēja saimniecība. Prasītāja no 4 gadu vecuma dzīvoja kopā ar vecmāti.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" stāšanās spēkā 1993.gada 1.aprīlī nevarēja prasītājai, kā īrnieces ģimenes loceklei, atņemt tās tiesības, kuras viņa bija ieguvusi atbilstoši tobrīd spēkā esošo Latvijas civilkodeksa un Latvijas dzīvokļu kodeksa normām. Pieraksts vai dzīvesvietas deklarēšana nenosaka īrnieka ģimenes locekļa statusu. Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2.panta otrajā daļā noteikts princips, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības. Šis statuss prasītājai pastāvēja arī bez pieraksta jeb dzīvesvietas deklarēšanas. Šāds viedoklis nostiprināts arī Civillikuma 7.pantā, ka dzīves vieta (domicils) ir tā vieta, kur persona ir labprātīgi apmetusies ar tieši vai klusējot izteiktu nodomu tur pastāvīgi dzīvot vai darboties. Vienai personai var būt arī vairākas dzīves vietas.

Prasītājas pārstāve norāda, ka visās dzīves vietās dzīves vieta nav jādeklarē, un īrnieka ģimenes locekļa statuss nav saistāms ar deklarēšanos, bet gan ar telpas lietošanu un radniecību, kas Latvijas civilkodeksa 316.panta ceturtajā daļā un Latvijas dzīvokļu kodeksa 63.pantā saistīta arī ar kopīgas saimniecības pastāvēšanu. Starp prasītāju un /pers. D/ pastāvēja gan radniecība, gan arī kopīga saimniecība. Prasītājas pārstāve citē Rolanda Krauzes komentārus likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.pantam, ka „Tāpēc citi radinieki, kas iemitinājušies īrnieka dzīvojamā telpā līdz 2001.gada 31.decembrim un jau kļuvuši par īrnieka ģimenes locekļiem, saglabā īrnieka ģimenes locekļa statusu ar visām no tā izrietošām tiesībām un saistībām, jo dzīvojamās telpas īres likuma grozījumiem nav atpakaļejoša spēka. Panta jaunajā redakcijā vairs nav ietverta prasība konstatēt, ka ģimenes locekļu starpā pastāv vai ir pastāvējusi kopīga saimniecība. Tagad šis apstāklis vairs nav jākonstatē, bet šis noteikums paliek spēkā attiecībā uz radiniekiem, kas iemitinājušies pie īrnieka pirms 2002.gada 1.janvāra."

Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" (spēkā ar 1993.gada 1.martu) 1.panta otrajā daļā noteikts, ka saistību tiesiskās attiecības, kas uz likuma vai darījuma pamata vai no neatļautas darbības radušās pirms 1993.gada 1.marta, apspriežamas pēc tiem likumiem, kas bija spēkā līdz 1993.gada 28.februārim, ciktāl šis likums nenosaka citādi. Savukārt šā likuma 17.pantā noteikts, ka Latvijas civilkodeksa trešā sadaļa, t.sk., 30.nodaļa „Dzīvojamo telpu īre", spēku zaudē 1993.gada 1.martā. Saskaņā ar Civillikuma 1488.panta 1.punktu, kad prasības tiesību uz darījuma pamata vispār un par tā izpildīšanu sevišķi likums dara atkarīgu no tā rakstiskās formas, tad, ja rakstisks akts nav sastādīts, jāievēro sekojošais: darījumam, ko izpildījušas abas puses, ir tādas pašas sekas, kādas tam būtu, ja tas būtu uzrakstīts, un to, kas pēc tā jau dots vai izdarīts, nevar prasīt atpakaļ. Pēc pers.D nāves prasītāja turpināja pildīt no īres līguma izrietošās saistības un izmantoja īrniekam piešķirtās tiesības – maksāja par īri un komunālajiem pakalpojumiem, lietoja dzīvojamo telpu. Tādēļ prasītāja pārstāve uzskata, ka prasītājai, atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturtajai daļai, ir tiesības lūgt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu

mirušās īrnieces /pers. D/ vietā, nemainot iepriekšējā īres līguma nosacījumus. Pamatojies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 1.panta pirmo un otro daļu, 2.panta pirmo daļu, 5.panta pirmo un otro daļu, 10.panta otro daļu, 14.panta ceturto daļu, Civillikuma 3., 7.pantu, 1488.panta 1.punktu, Civilprocesa likuma 26.panta otro daļu prasītājas pārstāve lūdz atzīt par noslēgtu dzīvojamās telpas – dzīvokļa Nr./adrese/, īres līgumu starp izīrētāju – sabiedrību ar ierobežotu atbildību „LUDZAS APSAIMNIEKOTĀJS", un īrnieci – /pers. B/, sākot ar 2014.gada 20.martu (lietas 4., 5.lapa).

Rēzeknes tiesā saņemts atbildētāja – Ludzas novada pašvaldības, rakstveida paskaidrojums, ka „atbildētājs prasību neatzīst. Prasītāja savu dzīvesvietu dzīvoklī Nr./adrese/ deklarējusi tikai 2006.gada 18.aprīlī. Līdz tam prasītāja bija pierakstīta savas mātes /pers. E/ dzīvesvietā /adrese/. Atbildētājs uzskata, ka prasītājas sniegtā informācija, ka kopš 4 gadu vecuma viņa dzīvoja pie savas vecmammas, ir apšaubāma, jo saskaņā ar Ministru padomes 1993.gada 12.februāra lēmuma Nr.76 „Par iedzīvotāju pierakstīšanas un izrakstīšanas noteikumiem" (spēkā no 1993.gada 26.februāra līdz 2002.gada 31.janvārim) noteikumiem iedzīvotāji tika pierakstīti savās dzīvesvietās. Lietā nav pierādījumu, ka prasītājas mātei būtu atņemtas vecāka tiesības un vecmāte būtu bijusi iecelta par prasītājas aizbildni vai būtu bijusi prasītājas apgādniece. Lietā nav dokumentālu pierādījumu, ka prasītāja būtu bijusi iemitināta vecmātes īrētajā dzīvoklī pirms savas dzīvesvietas deklarēšanas 2006.gada 18.aprīlī. Lietas apstākļi un dokumenti pierāda pretējo – to, ka prasītāja bija iemitināta pie savas mātes /pers. E/. Tas, ka prasītāja, iespējams, bieži atradās pie vecmātes nepierāda, ka prasītāja dzīvoja pie vecmātes, ka viņām bija kopīga saimniecība. Prasītājas, kas likuma „Par dzīvojamo telpu īri" izpratnē, nav īrnieka ģimenes loceklis, bet gan cita persona, iemitināšanai dzīvojamajā telpā izīrētājs savu piekrišanu nav devis. Turklāt komunālos pakalpojumus /pers. D/ maksāja par vienu dzīvoklī dzīvojošu personu. Šis fakts apliecina, ka /pers. D/ dzīvoklī dzīvoja viena" (lietas 34.lapa). Līdzīga motivācija pausta arī Ludzas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisijas 2014.gada 12.septembra lēmumā Nr.2 ar kuru atstāts spēkā Ludzas novada domes Dzīvokļu komisijas 2014.gada 18.jūnija lēmums, ar kuru noraidīts prasītājas lūgums par īres līguma noslēgšanu (lietas 9.-11.lapa).

Tiesas dokumenti pusēm piegādāti Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā. Tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}pantam, pusēm ir paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu, par viņiem nosūtīto dokumentu saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti (lietas 1., 25.-33., 36.-42.lapa).

Prasītājas – /pers. B/, pārstāve /pers. C/ (lietas 22., 23.lapa) tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem motīviem, uzturēja pilnā apmērā. Papildus prasītājas pārstāve paskaidroja, ka starp pusēm pastāv arī faktiskās īres tiesiskās attiecības. Prasītāja ir veikusi maksājumus par īri, maksājumi ir pieņemti.

Atbildētāja – Ludzas novada pašvaldības, pārstāve T.Binovska (lietas 43.lapa) tiesas sēdē prasību neatzina, atkārtoja rakstveida paskaidrojumā minētos motīvus.

Trešās personas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „LUDZAS APSAIMNIEKOTĀJS", pārstāvis A.Miņins (lietas 44.lapa) tiesas sēdē prasībai piekrita un paskaidroja, ka prasītājas deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/. Starp prasītāju un trešo personu nodibinātas un pastāv faktiskās īres tiesiskās attiecības. Trešā persona no prasītājas ir saņēmusi maksājumus 600 *euro* apmērā, tos ir pieņēmusi. Tāpat no prasītājas saņemti maksājumi 150 *euro* un 750 *euro* apmērā, daļa no tiem – 405 *euro*, novirzīti īres maksas parāda dzēšanai.

Motīvu daļa

Noklausījusies pušu un trešās personas pārstāvju paskaidrojumus, liecinieču liecības tiesai, pārbaudījusi un novērtējusi tiesas sēdē iegūtos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma.

Lieciniece/pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka viņa dzīvo /adrese/. Dzīvokli viņa saņēma 1990.gadā un dzīvo tur visu šo laiku. Cik lieciniece atceras, dzīvoklī Nr.1 kopš 1991.gada dzīvoja /pers. D/. Kopā ar viņu uz dzīvokli dzīvot atnāca maza meitenīte – /pers. B/. Liecinieces dēls un Kristīna bija gandrīz viena vecuma, viņi kopā spēlējās. Kristīni visu laiku audzināja vecmamma. Meitenes mamma dažreiz atbrauca viņu apciemot, bet pārsvarā viņa dzīvoja pie vecmammas. Kristīnai cita dzīvokļa nebija. Iespējams, prasītājas mamma kaut kur citur dzīvoja, taču lieciniecei tas nav zināms. Kristīna dzīvoja pie vecmammas līdz pat viņas nāvei. Laikā, kad Kristīna dzīvoja pie vecmammas, viņai piedzima bērniņš, kuru arī palīdzēja audzināt vecmamma – /pers. D/. /pers. B/ pastāvīgā dzīvesvieta ir Ludzā. Pašlaik viņa dzīvo ārzemēs, bet ļoti bieži, pārsvarā vasarā, atbrauc uz Latviju un dzīvo Ludzā. Uz šo brīdi, viņa vienkārši ir aizbraukusi uz ārzemēm, vēlas nopelnīt naudiņu. Kristīnas bērns arī brauc uz Latviju un dzīvojas šeit visu vasaru.

Lieciniece/pers. L/ tiesas sēdē liecināja, ka viņa dzīvo /adrese A/. Šo dzīvokli lieciniece saņēma 1990.gadā. 1992.gadā šajā pašā mājā, dzīvoklī Nr.1, sāka dzīvot /pers. D/ ģimene. Kopā ar /pers. D/ atbrauca arī maza meitene – Kristīna. Meitenei uz to brīdi bija 3 vai 4 gadi. Kristīnas mamma laiku pa laikam brauca ciemos, taču tas bija ļoti reti. /pers. B/ dzīvoja šajā dzīvoklī visu laiku, līdz pat vecmammas nāvei. Arī tad, kad Kristīnai piedzima bērns, viņa turpināja dzīvot pie vecmammas. Kristīnas bērniņu, pēc viņa piedzimšanas arī auklēja vecmamma – /pers. D/. Lieciniecei nav zināms, kāpēc Kristīnas māte viņu neaudzināja. Šobrīd Kristīnas bērns mācās ārzemēs. Kristīna vasarā atbrauc uz Latviju un dzīvo vecmammas dzīvoklī.

1992.gada 19.novembrī dzīvoklī Nr./adrese/, pamatojoties uz orderi Nr.37, kuru viņai izsniegusi Ludzas rajona Tautas deputātu padome, iemitinājusies /pers. D/ (lietas 4., 9.lapa), strīds par minēto apstākli nepastāv. Kā tas pierādīts ar liecinieču liecībām, kopā ar /pers. D/ dzīvoklī iemitinājusies arī viņas mazmeita (meitas meita) – prasītāja /pers. B/ (lietas 16.-19.lapa), kura dzīvoklī dzīvoja gan līdz vecmammas /pers. D/ nāvei 2014.gada 20.martā (lietas 20.lapa), gan arī turpina dzīvoklī dzīvot un periodiski maksā par īri un komunālajiem pakalpojumiem (lietas 21.lapa) līdz pat šim brīdim.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Prasītāja strīdus dzīvojamā telpā ievietojusies 1992.gada 19.novembrī atbilstoši tajā laikā spēkā esošajiem tiesību aktiem. Proti, Latvijas civilkodeksa (spēkā līdz 1993.gada 28.februārim) 316.panta pirmajā, trešajā un ceturtajā daļā noteikts, ka īrnieka ģimenes locekļi, kas dzīvo ar viņu kopā, iegūst ar īres līgumu tādas pašas tiesības un pienākumus kā dzīvojamās telpas īrnieks. Īrnieka ģimenes locekļi ir īrnieka laulātais, viņu bērni (arī adoptētie) un vecāki (adoptētāji). Citus radiniekus, kā arī darba nespējīgos apgādājamos var atzīt par ģimenes locekļiem ar nosacījumu, ja viņi dzīvo kopā ar īrnieku un viņiem ar to ir kopīga saimniecība. Latvijas dzīvokļu kodeksa (spēkā līdz 1993.gada 28.februārim) 63.panta pirmajā daļā vēl detalizētāk norādīts, ka par īrnieka ģimenes locekļiem atzīstami: kopā ar viņu dzīvojošie īrnieka laulātais, kā paša īrnieka, tā arī jebkura viņa ģimenes locekļa bērni (t.sk., arī mazbērni) (arī adoptētie) un vecāki (adoptētāji).

Tanī pašā laikā ar liecinieču liecībām ir pierādīts arī tas, ka /pers. D/ un prasītāja veda kopīgu saimniecību, jo viņas dzīvoja vienā mājoklī un viņām bija kopīgi izdevumi par uzturu.

Tāpat lietas materiāliem pievienots trešās personas (pirms reorganizācijas 2003.gada 1.oktobrī – Ludzas pašvaldības uzņēmums „LUDZAS PILSĒTAS DOMES NAMU PĀRVALDE") (lietas 26.lapa) un /pers. D/ parakstīts dzīvojamās telpas īres līgums Nr.101/02 (lietas 12.-15.lapa). Minētais dzīvojamās telpas īres līgums nav datēts. Kā to prasības pieteikumā norādījusi prasītājas pārstāve, prasītājai datums, kad noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums nav zināms, sniegt atbildi uz šo jautājumu nespēja arī ne prasītāja, ne trešās personas pārstāvji.

Tiesa pieņem, ka dzīvojamās telpas īres līgums Nr.101/02 noslēgts vismaz līdz 2001.gada 31.decembrim (ieskaitot), jo, piemēram, līguma 5.1.5.punktā līdzēji atsaukušies uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 29. un 30.pantu, kas ar 2002.gada 1.janvāri no minētā likuma ir izslēgti.

Tiesa konstatē, ka prasītāja, strīdus situāciju analizējot arī no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" normu skatpunkta, dzīvoklī ir ievietojies un

dzīvo kā īrnieces – /pers. D/, ģimenes locekle, jo likuma „Par dzīvojamo telpu īri" (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2001.gada 31.decembrim (ieskaitot)) 9.pants noteica, ka par īrnieka ģimenes locekļiem šā likuma izpratnē atzīstamas viņa īrētajā dzīvojamā telpā šā likuma 10.pantā noteiktajā kārtībā iemitinātie laulātie vai radinieki, kas pastāvīgi dzīvo kopā ar īrnieku un kam ar viņu ir kopīga saimniecība. Kopā ar īrnieku dzīvojošajiem viņa ģimenes locekļiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiskā atbildība par īres līguma saistībām. Ja personas vairs nav īrnieka ģimenes locekļi, bet turpina dzīvot īrnieka īrētajā dzīvojamā telpā, tām saglabājas tādi paši pienākumi un tiesības kā īrniekam un viņa ģimenes locekļiem. Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.pantam apstāklim, ka īrniece ir mirusi (lietas 20.lapa) nav tiesiskas nozīmes, jo īrnieces mazmeita ir palikusi dzīvot īrnieces īrētajā dzīvojamā telpā. Īrnieces nāve nekāda veidā neietekmē viņas ģimenes locekļa tiesības un pienākumus, tas, atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 14.pantam īrnieka nāves gadījumā pilngadīgam ģimenes loceklis – prasītājai, piešķir tiesības prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu iepriekšējā īrnieka vietā, nemainot īres līguma nosacījumus.

Likums „Par dzīvojamo telpu īri" paredz ģimenes locekļa tiesiskā statusa saglabāšanu personām, kas dzīvoklī iemitinājušās līdz 2001.gada 31.decembrim (likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.pants). Pamatojoties uz principu, ka jauns likums nevar atņemt jau agrāk iegūtās un esošās tiesības, atzīstams, ka citi radinieki, kas īrnieka īrētajā dzīvoklī iemitinājušies likumā (agrāk spēkā esošā redakcija) paredzētā kārtībā līdz 2001.gada 31.decembrim un jau šajā laikā kļuvuši par īrnieka ģimenes locekļiem, paliek tādi arī pēc 2002.gada 1.janvāra.

Atbildētāja pārstāves atsaukšanās uz apstākļiem, ka atbildētājs nav ticis informēts par prasītājas iemitināšanu īrētajā dzīvojamajā telpā, ka komunālie maksājumi maksāti par vienu dzīvoklī dzīvojošu personu, nav pamats prasības noraidīšanai, jo, pirmkārt, pienākumam paziņot izīrētājam par ģimenes locekļa iemitināšanu dzīvojamā telpā ir informatīvs raksturs, jo izīrētājs nevar ietekmēt faktiski tikai no ģimenes locekļu gribas atkarīgu situāciju (piekrišana ir jāsaņem tikai no visiem dzīvojamā telpā dzīvojošajiem pilngadīgajiem ģimenes locekļiem), otrkārt, pārmetumi par šiem pārkāpumiem – /pers. D/ rīcību, maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem maksājot par vienu, nevis divām personām un tādējādi, iespējams, izvairoties no kādu savu pienākumu/saistību izpildes, atbildētājam savlaicīgi bija jāadresē mirušajai īrniecei, nevis šobrīd prasītājai (kura starp citu tobrīd bija nepilngadīga).

Nav nozīmes arī apsvērumiem, vai prasītāja bija vai nebija deklarējusies minētajā dzīvoklī, jo, pirmkārt, saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2.panta otro daļu deklarēšanās fakts pats par sevi civiltiesiskas saistības nerada, otrkārt, līdz pilngadības sasniegšanai prasītāja pati to izdarīt nemaz nebija tiesīga.

Tāpat patstāvīgs pamats prasības apmierināšanai ir starp prasītāju un trešo personu pastāvošās faktiskās dzīvojamās telpas īres attiecības. Prasītāja periodiski maksā trešajai personai – dzīvojamās telpas apsaimniekotājam, par dzīvokļa Nr./adrese/ īri, par dzīvoklim sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Parāda esamība pati par sevi īres tiesiskās attiecības neizbeidz, turklāt šāda prasība nav celta.

Tādējādi starp pusēm pastāv faktiskās īres tiesiskās attiecības atbilstoši Civillikuma 1488.pantam, jo īres saistības pilda abi līdzēji un dzīvojamā telpa tiesīgi atrodas prasītājas valdījumā. Civillikuma 1488.panta 1.punkts nosaka, kad prasības tiesību uz darījuma pamata vispār un par tā izpildīšanu sevišķi likums dara atkarīgu no tā rakstiskās formas, tad, ja rakstisks akts nav sastādīts, jāievēro sekojošais: darījumam, ko izpildījušas abas puses, ir tādas pašas sekas, kādas tam būtu, ja tas būtu uzrakstīts, un to, kas pēc tā jau dots vai izdarīts, nevar prasīt atpakaļ. Prasītāja dzīvojamā telpā ievietojusies, nepārkāpjot likumā noteikto ievietošanās kārtību, kas piešķir prasītājai tiesības pēc īrnieces nāves prasīt līguma noslēgšanu ar viņu kā vienīgo mirušās īrnieces pilngadīgo ģimenes locekli. Pēc īrnieces nāves 2014.gada 20.martā prasītāja ir turpinājusi lietot dzīvojamo telpu un veikusi maksājumus par īri un komunālajiem pakalpojumiem, ko apsaimniekotājs pieņēmis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas 4.punktu, 44.panta pirmās daļas 3.punktu no atbildētāja, par labu prasītājai, piedzenama samaksātā valsts nodeva par prasību, kam nav mantiska rakstura, 71,14 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5 *euro* apmērā un izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – izdevumu faktiskajā apmērā, 8,54 *euro* apmērā (lietas 6.-8.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 40.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts ienākumos piespriežami ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, 10,25 *euro* apmērā (15,25 *euro* – 5 *euro*) (lietas 2., 7.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu, daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 187., 191., 193., 194.pantu, tiesa

NOSPRIEDA

/pers. B/, personas kods /personas kods/, kuras vārdā uz pilnvaras pamata rīkojas /pers. C/, personas kods /personas kods/, prasību pret Ludzas novada pašvaldību, reģistrācijas Nr.90000017453, par dzīvojamās telpas īres attiecību atzīšanu un dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu, ar trešo personu – sabiedrību ar ierobežotu atbildību „LUDZAS APSAIMNIEKOTĀJS", reģistrācijas Nr.42403015020, apmierināt.

Atzīt par noslēgtu dzīvojamās telpas – dzīvokļa Nr./adrese/, īres līgumu starp izīrētāju – sabiedrību ar ierobežotu atbildību „LUDZAS APSAIMNIEKOTĀJS", reģistrācijas Nr.42403015020, un īrnieci – /pers. B/, personas kods /personas kods/, sākot ar 2014.gada 20.martu.

Piedzīt no Ludzas novada pašvaldības, reģistrācijas Nr.90000017453, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu par prasību, kam nav mantiska rakstura, 71,14 (septiņdesmit viens *euro* 14 centi) *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5 (pieci) *euro* apmērā un izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 8,54 (astoņi *euro* 54 centi) *euro* apmērā, kopā 84,68 (astoņdesmit četri *euro* 68 centi) *euro*.

Piedzīt no Ludzas novada pašvaldības, reģistrācijas Nr.90000017453, valsts labā ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītos izdevumus, kas nav samaksāti iepriekš, 10,25 (desmit *euro* 25 centi) *euro* apmērā.

Noteikt Ludzas novada pašvaldībai, reģistrācijas Nr.90000017453, termiņu sprieduma, daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 20.jūnija, apelācijas kārtībā var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis A.Jonikāns